

Hình Bóng Tiệc Cưới

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 2:23–25, Ê-phê-sô. 5:29–32, Ê-xê-chi-ên 16:4–14, Khải huyền 18:1–4, Sáng thế Ký 24:1–4, Khải huyền 19:1–9.

CÂU GỐC: “Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chân thật của Đức Chúa Trời” (Khải huyền 19:9).

Trong Kinh Thánh, có rất nhiều câu chuyện tình yêu mãnh liệt, nhờ đó chúng ta có thể thấu hiểu sâu sắc về sự cứu rỗi và tình yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho con cái Ngài. Mỗi tương giao mật thiết nhất, hay hôn nhân, chứng tỏ là một trường học, nếu chúng ta chịu cảm nghiệm nó theo lối Đức Chúa Trời đã định. Trong nơi đó, chúng ta có thể khám phá những bài học sâu xa về tình yêu của Ngài đối với chúng ta, về mỗi tương giao giữa chúng ta với Ngài, và những nỗ lực Ngài đã vượt qua để cứu chuộc nhân loại.

Những quan niệm hiện đại về tình yêu và hôn nhân đã làm méo mó khả năng của chúng ta trong việc nhận thức những gì Đức Chúa Trời đang cố gắng dạy dỗ qua giao ước hôn nhân. Mặc dù tội lỗi của con người đã làm mất đi tính chất thiêng liêng trong hôn nhân rất nhiều (và hầu hết mọi thứ khác), hôn nhân vẫn là một phương cách rất hữu hiệu để bày tỏ lẽ thật, thậm chí là lẽ thật tiên tri. Không chỉ giúp ta hạnh phúc, hôn nhân còn là một lớp học để chúng ta thấu hiểu những bài học sâu sắc về bản thân và mối quan hệ của mình với Chúa.

Tuần này chúng ta sẽ tìm hiểu những cách khác nhau mà Lời Chúa nói về hôn nhân, tốt và xấu. Sau đó, chúng ta có thể rút ra bài học từ những ví dụ này để hiểu rõ hơn cách Chúa giao tiếp với dân Ngài ngay cả khi họ bất toàn, và chúng ta có thể học được một số lẽ thật về tình yêu thương của Ngài để giúp nhận thức rõ hơn các biến cố trong ngày tận thế.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 19 tháng 4.*

Một Thịt

Ít có ẩn dụ nào trong Kinh Thánh nhấn mạnh tình thân mật mà Đức Chúa Trời muốn có với loài người, hơn là ẩn dụ về hôn nhân. Ẩn dụ này được sử dụng rất thường xuyên trong các câu chuyện Kinh Thánh và được trình bày một cách rõ ràng trong sách Khải huyền. Vì vậy, người học Kinh Thánh cần phải hiểu rõ ý nghĩa, mà Đức Chúa Trời muốn truyền đạt, khi Ngài sử dụng ẩn dụ này trong Lời Ngài.

Đọc Sáng thế Ký 2:23-25 và Ê-phê-sô 5:29-32. Hôn nhân của con người phản ánh mối liên kết của Đấng Christ với nhân loại như thế nào?

Trong một dịp khi Đức Chúa Giê-su đang nói chuyện với những người Pha-ri-si, Ngài đã trích dẫn câu chuyện trong Sáng thế Ký, về cuộc hôn nhân của A-đam và Ê-va, khiến người Pha-ri-si nhanh chóng đặt câu hỏi: “Họ lại hỏi Ngài rằng: Vậy chớ sao Môi-se đã dạy lập tờ để đặt để vợ đi?” (*Ma-thi-ơ 19:7*).

Môi-se, dĩ nhiên, được xem là nhà tiên tri đầu tiên của dân tộc. Hãy tưởng tượng việc thách thức Chúa, là Đấng đã thiết lập lễ hôn nhân, bằng cách chống đối và dẫn chứng những lời giảng của những nhà tiên tri của Ngài. Đây là cách mà họ hay dùng khi tiếp cận Chúa Giê-su: họ thường cố gắng chứng minh rằng những lời dạy của Ngài mâu thuẫn với Kinh Thánh.

Hôn nhân chung thủy trọn đời là lý tưởng được Đức Chúa Trời thiết lập khi tạo dựng nên loài người. Thật đáng tiếc, nhân loại sa ngã đã làm hỏng món quà quý báu này.

Có lẽ, với tầm quan trọng mà Kinh Thánh dành cho hôn nhân, không phải ngẫu nhiên mà hôn nhân luôn luôn bị tấn công. Cùng với ngày Sa-bát, hôn nhân là một trong hai món quà, mà Đức Chúa Trời đã ban tặng cho chúng ta ở vườn Ê-đen. Cả hai đều có sứ mạng bày tỏ mong muốn của Đấng Tạo Hóa, về một mối tương giao mật thiết với tạo vật của Ngài.

Hôn nhân, sự kết hợp mật thiết của hai con người không hoàn hảo, sẽ luôn gây ra căng thẳng. Cuộc hôn nhân giữa hội thánh và Đấng Christ, là sự kết hợp giữa một Đấng Cứu Rỗi hoàn hảo với một cô dâu đầy khiếm khuyết. Tuy nhiên, chúng ta có thể thấu hiểu về tình yêu thương của Đức Chúa Trời, qua những gì một cuộc hôn nhân lý tưởng mang lại.

Dưới đây là ba nguyên tắc cho hôn nhân. Thứ nhất, hãy tha thứ cho người bạn đời của bạn, dù họ không xứng đáng, như Đấng Christ đã tha thứ cho mỗi người, dù chúng ta chẳng xứng đáng. Thứ hai, hãy chấp nhận người bạn đời của mình, với tất cả các khuyết điểm của họ, như Đấng Christ đã chấp nhận chúng ta, với tất cả các khuyết điểm của chúng ta. Thứ ba, như Đấng Christ đã đặt chúng ta quan trọng hơn bản thân Ngài, hãy đặt người bạn đời của bạn lên trên bản thân mình. Ba nguyên tắc này, dựa trên Phúc âm, có thể giúp chúng ta không chỉ hiểu thêm về cách Đức Chúa Trời tương giao với chúng ta, mà còn giúp cho bất kỳ cuộc hôn nhân nào?

Cô Dâu Xinh Đẹp

Trong Ê-xê-chi-ên 16, chúng ta thấy một hình ảnh rất đáng ngạc nhiên về tình yêu thương của Chúa dành cho dân Ngài. Tiên tri Ê-xê-chi-ên miêu tả Y-sơ-ra-ên như một đứa trẻ bị bỏ rơi, nằm trong cánh đồng chờ chết. Chúa đưa cô bé tượng trưng cho dân Ngài về nhà, chăm sóc và khi cô bé lớn lên, Ngài lấy cô làm vợ. Đây là một hình ảnh gây nhiều ấn tượng về một cuộc hôn nhân khó ngờ đến.

Hãy đọc Ê-xê-chi-ên 16:4–14. Những chi tiết về sự cao quý của cô dâu này cho chúng ta biết điều gì về ý định của Chúa đối với chúng ta?

Chúa phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng, nhờ sự chăm sóc của Ngài, cô đã trở nên “vô cùng xinh đẹp” (*Ê-xê-chi-ên 16:13*). Khi Chúa lần đầu gặp cô, không ai cho rằng cô xinh đẹp; cô bị bỏ rơi, bị coi thường trong số các đứa con khác, bị bỏ rơi và có thể cô sẽ bị chết. Nhưng khi Chúa quan tâm đến cô, cô dần trở nên xinh đẹp hơn từng ngày, đến mức cô trở thành chủ đề được nói đến trên toàn thế giới. Trong thời kỳ đầu của các vua Do Thái, dưới triều đại của Đa-vít và Sa-lô-môn, điều này đặc biệt được nhắc đến. Ngay cả Nữ vương nước E-thi-ô-bi cũng đã có chuyến đi đặc biệt để ngắm nhìn sự lộng lẫy của nước Y-sơ-ra-ên!

Tuy nhiên, vẻ đẹp của Y-sơ-ra-ên hoàn toàn là món quà của Chúa. Cô ấy xinh đẹp—là lời bàn tán của các quốc gia—chính vì là nàng dâu của Ngài. Chúa phán rằng vẻ đẹp của nàng “Danh tiếng mây lũng lầy trong các nước bởi sắc đẹp mây vì sự đẹp là trọn vẹn bởi oai nghi của ta mà ta đã đặt trên mây, Chúa Giê-hô-va phán vậy” (*Ê-xê-chi-ên 16:14*).

Đây là một chủ đề được lặp đi lặp lại trong Kinh Thánh: Cô dâu của Chúa xinh đẹp, không phải vì bất cứ điều gì cô ấy đã làm mà vì Chúa đã ban ân huệ cho cô ấy và khiến cô ấy trở nên xinh đẹp như vậy. Cũng một lẽ ấy, những người tin Chúa trở nên xinh đẹp trong mắt Thiên đàng không phải vì bất cứ điều gì chúng ta đã làm để xứng đáng, mà là nhờ ơn của Chúa, nhờ hồng ân cứu rỗi mà Ngài đã ban cho ta. Ta xinh đẹp vì ta được bao phủ bởi sự công bình của Ngài, “Chúa đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời” (*2 Cô-rinh-tô 5:21*).

Mọi thứ ban đầu đều tốt đẹp, nhưng sau đó trong sách Ê-xê-chi-ên có câu tiếp theo: “Nhưng mây cây sắc đẹp mình; cây danh tiếng mình mà buông sự dâm dục, hành dâm cùng mọi kẻ trái qua, phó mình mây cho nó” (*Ê-xê-chi-ên 16:15*).

Ta được tạo dựng để phản ánh sự tốt lành và vinh hiển của Chúa. Khi tạo vật của Ngài cho rằng vẻ đẹp của họ là do chính họ, thì vẻ đẹp đó trở nên vô giá trị và sẽ gặp hoạn nạn.

Những nguy hiểm khi tin vào “vẻ đẹp của riêng mình” là gì? Đó là khi ta nghĩ rằng có điều gì trong bản thân mình làm cho chúng ta xứng đáng với Chúa hoặc đáng nhận được tình yêu Ngài. Làm thế nào để bạn luôn cảnh giác trước lòng kiêu ngạo tâm linh?

Người Vợ Kỹ Nữ của Tiên tri Ô-sê

Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời đối với tiên tri Ô-sê có lẽ là một trong những sứ mạng kỳ lạ nhất, từng được giao cho một trong những tôi tớ Ngài: Lấy một kỹ nữ làm vợ! Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã dùng Ô-sê để giúp chúng ta hiểu rõ hơn tâm trạng của Ngài trong nỗi đau mà tội lỗi và sự phản nghịch của con người gây ra. Ngài đã yêu thương và chọn lựa một người vợ là Y-sơ-ra-ên, nhưng người nữ này lại liên tục phản bội Ngài. Dầu vậy, thật lạ lùng, Ngài vẫn tha thứ và mong muốn Y-sơ-ra-ên được biến đổi.

So sánh Ô-sê 1:2; 3:1; Khải huyền 17:1, 2; và Khải huyền 18:1–4. “Lầu xanh” (*harlotry*) được đề cập ở đây là gì? Hội thánh Cơ Đốc có thể học được bài học gì từ câu chuyện Ô-sê? Bằng những cách nào hội thánh đã lặp lại tội lỗi trong Cựu Ước?

Kinh Thánh cho biết rằng những lỗi lầm của dân Y-sơ-ra-ên trong Cựu Ước sẽ tái diễn rất nhiều trong Hội thánh của Đấng Christ thời Tân Ước. Dân Đức Chúa Trời đã đi lạc và xa cách Ngài trước khi bị lưu đày, mang những tập tục thờ thần tượng từ các quốc gia láng giềng vào trong đất nước của họ, là quốc gia có giao ước với Đức Chúa Trời. Vào đầu thế kỷ thứ tư, Hội thánh Cơ Đốc thời ấy đoán thấy lợi thế nên thỏa hiệp với hoàng đế La mã Constantine, và mời ông giải quyết các tranh chấp trong hội thánh. Cứ như vậy, dân sự Chúa rời xa mối tương giao với Ngài để tìm “giải pháp” cho những vấn đề mà họ cho là cần phải giải quyết.

Các lời lẽ Đức Chúa Trời đã chọn cho thấy không những Ngài chỉ ra những lỗi lầm chúng ta đã phạm, mà còn bày tỏ cảm xúc của Ngài. Những ai đã từng bị bạn đời phản bội, có thể nếm trải được phần nào cảm giác choáng váng của thiên đàng trước sự bội phản của chúng ta đối với Đấng Christ. Phần đáng sợ hãi nhất trong câu chuyện tiên tri Ô-sê chính là cái giá cực kỳ cao, mà vị tiên tri này đã trả để chuộc lại người vợ lạc lối của mình.

Khi chúng ta nghe lời kêu gọi cuối cùng dành cho nhân loại, kêu gọi dân Chúa ra khỏi Ba-by-lôn, điều đáng chú ý là Ngài kêu gọi chính dân Ngài, chứ không phải ai đâu xa lạ. Ngài thấu hiểu và yêu thương họ. Khi thế giới đang ở trong những giờ phút đen tối nhất, Ngài vẫn luôn ban mời sự cứu rỗi, mà Ngài đã trả bằng huyết của Ngài để chuộc chúng ta. Thập tự giá của Đấng Christ, hơn bất cứ điều gì khác, cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời tha thiết muốn cứu vớt con dân lạc lối của Ngài đến đường nào.

Ngày nay, có những cách nào mà bất kỳ giáo hội nào, kể cả giáo hội của chúng ta, có thể đang gần gũi quá với hành động ngoại dâm (*fornication*) thuộc linh?

Y-sác và Rê-bê-ca

Khi Áp-ra-ham đã già và suy nghĩ về những lời hứa của Chúa cho dòng dõi mình (*xem Sáng thế Ký 15:5*), ông liền giao cho người đầy tớ lớn tuổi nhất và đáng tin cậy nhất của mình một nhiệm vụ quan trọng.

Đọc Sáng thế Ký 24:1–4. Tại sao con trai Áp ra ham không kết hôn với “con gái dân Ca-na-an” (Sáng thế Ký 24:3) lại quan trọng đối với ông đến vậy?

Dù lời cảnh báo của Áp-ra-ham có vẻ khắt khe, nhưng vấn đề đối với ông là tâm linh chứ không phải chủng tộc; là vấn đề thần học chứ không phải vấn đề quốc gia. Áp-ra-ham hiểu rõ sự suy đồi đạo đức trong các nghi lễ tôn giáo của người Ca-na-an, chưa kể đến việc thờ cúng các thần giả. Ông biết rõ con trai mình dễ dàng sa vào những công việc gian ác này, nếu cưới một người trong số họ.

Thật sự, lịch sử của nước Y-sơ-ra-ên cổ đại và Hội thánh Cơ Đốc trải qua nhiều thế kỷ, đã cho thấy rằng dân sự Chúa—những người đúng lý ra phải là nhân chứng cho thế giới—lại lạc vào thế giới sa ngã cùng với những giáo lý sai lầm. Ví dụ điển hình là việc thay thế ngày Sa-bát thứ Bảy theo Kinh Thánh bằng ngày thứ nhất của ngoại giáo, ngày thờ thần mặt trời. Đây sẽ là một vấn đề càng trở nên quan trọng thời mạt thế.

Hãy đọc Sáng thế Ký 24:57–67. Trong câu chuyện này, chúng ta có thể học được những gì về Đấng Christ và Hội thánh Ngài? Ví dụ, qua sự kiện bà Rê-bê-ca là một người họ hàng xa của ông Y-sác, có điều gì để học hỏi về tình trạng sa ngã của con người chúng ta?

Chúng ta chắc chắn có mối tương quan với Đấng Tạo Hóa, vì ban đầu đã được tạo dựng theo hình ảnh Ngài, nhưng đã bị chia cắt với Ngài do tội lỗi. Mặc dù vậy, bạn và tôi vẫn được xem như là cô dâu xứng đôi của Ngài. Chỉ do các lựa chọn sai lầm của chúng ta đã làm cho mối tương giao này trở nên tồi tệ hơn.

Vâng, Đức Chúa Trời yêu chúng ta, là cô dâu của Ngài, nhiều hơn chúng ta yêu Ngài. Những lựa chọn nào chúng ta có thể thực hiện và nên thực hiện mỗi ngày để có thể phát triển sự yêu mến Chúa? Đồng thời, những lựa chọn nào sẽ làm giảm đi lòng yêu mến Chúa của chúng ta?

Đại Dâm Phụ Bị Phán Xét

Hãy đọc Khải huyền 19:1–9. Hai sự kiện được đón mừng cùng một lúc: Sự chết của dâm phụ và hôn lễ của Đấng Christ với cô dâu của Ngài. Làm thế nào hai biến cố dường như mâu thuẫn này đều thực sự là minh chứng cho đức tính công bình và yêu thương của Đức Chúa Trời?

Lòng không chung thủy mang lại một hậu quả đầy đau đớn và ảnh hưởng lây đến cuộc sống của con cái và những người xung quanh. Ngay cả những người vợ hoặc chồng bị phản bội kiên nhẫn nhất cuối cùng cũng phải nhận ra rằng cuộc hôn nhân của họ đã đến lúc không thể nào cứu vãn được nữa. Khi thế giới này trở nên một nơi, mà lòng người chai đá đến mức không còn khả năng hối cải, không còn lý do gì để kéo dài sự đau khổ vô tận do tội lỗi gây nên cho nhân loại. Dù sự diệt vong của thế giới là một chuyện đau buồn, những người phải chịu đựng dưới sự thống trị của tội lỗi vẫn có thể cảm thấy nhẹ nhõm khi cuối cùng gánh nặng của họ đã qua đi—và thế giới được phục hồi trở về tình trạng nguyên thủy như Đức Chúa Trời đã dựng nên. Lần này chắc chắn sẽ không còn ai muốn xa cách Đức Chúa Trời nữa, bởi chúng ta đã học được bài học quá đắt giá, rằng Đức Chúa Trời đã đúng về hậu quả tệ hại của tình trạng xa cách Ngài.

Đọc Khải huyền 21:1–4. Hình bóng hôn nhân ở đây có ý nghĩa gì và tại sao nó đem lại hy vọng? Chúng ta có gì chắc chắn về hy vọng được đề cập trong những câu này?

“Hôn nhân là sự kết hợp trọn đời, là biểu tượng của sự kết hợp giữa Đấng Christ và hội thánh của Ngài. Tinh thần mà Đấng Christ bày tỏ đối với hội thánh cũng là tinh thần mà vợ chồng phải thể hiện đối với nhau”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 7, tr. 46.

Đấng Christ đã phải chịu nỗi đau không thể tưởng tượng được khi loài người từ chối Ngài và trao tình cảm dành cho Ngài đến các vị thần khác. Tuy nhiên, ngay cả khi đó, Ngài đã phó chính mình Ngài vì chúng ta, tự mình trả giá cho những sự không chung thủy và ngoại tình của chúng ta, để nếu chúng ta ăn năn và từ bỏ tội lỗi, thì chúng ta được nhận lãnh lời hứa về sự sống đời đời.

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:18, 19. Những câu này cho chúng ta biết điều gì đảm bảo về sự cuối cùng được mô tả trong Khải huyền 21:1–4?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Giăng 2:1–11, Ma-thi-ơ 22:1–14, 2 Cô-rinh-tô 11:1–5, và Ma-thi-ơ 25:1–13.

Khi bạn nhận biết có rất nhiều dữ liệu trong Kinh Thánh có thể giúp bạn hiểu sâu hơn về tiên tri, bạn có thể dễ bị lôi cuốn để áp dụng nghĩa bóng một cách thái quá. Qua nhiều thế kỷ, một số người Cơ Đốc đã tập trung vào biểu tượng và hình bóng trong các câu chuyện Kinh Thánh, đến nỗi họ hầu như xem các câu chuyện lịch sử như những truyền thuyết. Mặc dù Kinh Thánh chứa đựng nhiều ý nghĩa sâu sắc, chúng ta luôn phải nhớ rằng, Chúa dùng những sự kiện thật và con người thật, để dạy ta về những tương tác tương lai giữa Ngài với hội thánh.

Tiệc cưới tại Ca-na là một ví dụ điển hình, cho ta hiểu sâu về ẩn dụ hôn nhân dùng trong tiên tri, nhưng đồng thời cũng là một sự kiện có thực. “Lời của Đấng Christ đã chu cấp đầy đủ thức ăn cho bữa tiệc. Đó là minh chứng cho sự hào phóng của ân điển Ngài, xóa sạch tội lỗi của con người, làm mới và nuôi dưỡng tâm linh”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 149.

Bà cũng viết: “Đức Giê-hô-va sẽ không làm bất cứ điều gì mà không bày tỏ bí mật của Ngài cho các tiên tri. Trong khi đó, ‘Những sự bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta’ ‘song những sự bày tỏ thuộc về chúng ta, và con cháu chúng ta đời đời, để chúng ta làm theo mọi lời của luật pháp này’ (A-mốt 3:7; Phục truyền luật lệ Ký 29:29). Chúa đã ban những điều này cho ta, và phước lành của Ngài sẽ đi kèm với việc nghiên cứu Lời tiên tri với lòng thành kính và cầu nguyện”—*The Desire of Ages*, tr. 234.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc Giăng 2:1–11. Trong Phúc âm Giăng có nhiều chi tiết đã nói trước công việc tương lai của Đấng Christ. Các nhà bình luận Kinh Thánh đã chú ý đến cách sách Giăng dẫn dắt độc giả tới Thập tự giá một cách có chủ đích. Trong câu chuyện này, bạn thấy gì về các khía cạnh của bản tính Đấng Christ và vương quốc tương lai được bày tỏ? Câu chuyện này dạy chúng ta điều gì về kế hoạch cứu rỗi hoặc về tiệc cưới cuối cùng đã được hứa cho Con Đức Chúa Trời?
2. Chuyện ngụ ngôn về mười người nữ đồng trinh là một trong những câu chuyện nổi tiếng và được nhiều người trong giới nghiên cứu Kinh Thánh yêu thích. Nó dạy chúng ta những gì về các biến cố trong ngày tận thế? Chú ý đến trẻ có ý nghĩa gì đặc biệt? Chuyện ngụ ngôn này giúp ta hiểu thêm về mối tương giao của mỗi người với Đấng Christ và cách Ngài hành động với toàn thể hội thánh như thế nào?
3. Hãy suy nghĩ về những nghi lễ sai lầm đã xâm nhập vào Cơ Đốc giáo từ những người ngoại đạo. Ngoài việc thay thế ngày Sa-bát theo Kinh Thánh bằng ngày thứ nhất, còn có những tín lý sai lầm nào khác đã xâm nhập vào hội thánh Chúa? Những tín lý này đã xâm nhập bằng cách nào, và chúng ta có thể làm gì để bảo vệ bản thân, cũng như giúp các tín hữu khác nhận ra bản chất thật của chúng? Sứ điệp ba thiên sứ đã thực hiện điều này như thế nào để giúp các tín hữu thấy rõ những tín lý sai lầm đã xâm nhập vào hội thánh?